

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/144/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517205495
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2517205495.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Terézie Mecelovej v spore žalobcu: Ing. D. H., nar. XX. Q. XXXX, bytom M. U., G. XXX/XX, zastúpeného advokátom: Mgr. Matej Krajči, PhD., Bratislava, Záhradnícka 51, proti žalovanému: Centrum účelových zariadení, Piešťany, Rekreačná 13, IČO: 42 137 004, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany z 8. júna 2018 č. k. 21C/58/2017-77 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd p r i p ú ť a späťvzatie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, uznesenie Okresného súdu Piešťany z 8. júna 2018 č. k. 21C/58/2017-77 r u š í a konanie z a s t a v u j e .

II. Žalovanému nepriznáva náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením súdu prvej inštancie bolo nariadené neodkladné opatrenie o uložení povinnosti žalovanému zdržať sa zásahu do práv žalobcu, spočívajúcich: v nerušenom užívaní prechodného ubytovania, v užívaní spoločných priestorov patriacich k ubytovaciemu zariadeniu, v používaní služieb súvisiacich s poskytnutým ubytovaním, v práve na súkromie v miestnosti a v práve vnesenia osobných vecí do miestnosti. Žalobcovi bol voči žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovaného súd prvej inštancie poučil o možnosti podať žalobu voči žalobcovi vo veci samej o uložení povinnosti vypratať miestnosť - izbu.

2. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný navrhujúc jeho zmenu, zamietnutím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

3. Žalobca podaním dňa 23. júla 2018 vzal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia späť. Dôvodom bolo odpadnutie dôvodov, pre ktoré žalobca svoj návrh podal a neodkladné opatrenie stratilo svoj význam. Žalovaný ukončil pracovný pomer so žalobcom výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Na strane žalobcu tak odpadla potreba zabezpečenia ubytovania v stredisku G. S., ako aj nutnosť ochrany jeho práv vyplývajúcich zo zmluvy o ubytovaní, ktorých ochranu mu vykonateľné neodkladné opatrenie poskytlo. Žalobca si preto uplatnil nárok na náhradu trov konania voči žalovanému.

4. Žalovaný vyjadril súhlas so späťvzatím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a poukázal na skutočnosť, že zastavenie konania zavinil žalobca. Preto žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania.

5. Žalobca vyjadril nesúhlas s tvrdením žalovaného o zavinení zastavenia konania. Žalovaný svojím šikanóznym konaním a účelovým nátlakom voči žalobcovi, vyvolal stav odôvodňujúci naliehavý právny záujem, ako i potrebu žalobcu bezodkladne upraviť pomery strán. Súd prvej inštancie najskôr odmietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, z dôvodu vád, ktoré bránili pokračovať v konaní.

Odvolačný súd odvolaniu vyhovel, zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Neodkladným opatrením súd prvej inštancie následne vyhovel návrhu a neodkladné opatrenie nariadil, uložením povinnosti žalovanému zdržať sa zásahov do práv žalobcu vyplývajúcich zo zmluvy o ubytovaní. Žalovaný v odvolaní bližšiu identifikáciu odvolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci neuviedol. Poukázal na poskytnutie ubytovania žalobcovi v priestoroch strediska G. S. ako riaditeľovi strediska, z dôvodu zlepšenia pracovných podmienok, efektívnejšej riadiacej a kontrolnej činnosti riaditeľa, počas vykonávania jeho funkcie. Žalobca neprijal ponúkané zamestnanecké miesta a žalovaný preto rozhodol o skončení pracovného pomeru výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Pracovný pomer mal skončiť po uplynutí výpovednej doby 31. augusta 2018 a tým aj dôvod na užívanie ubytovania v stredisku G. S.. Žalobca označil podané odvolanie za podanie, ktoré neobsahuje jasné a zrozumiteľné dôvody vzťahu k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. V odvolaní sú uvádzané dôvody, ktoré nastali až po vydaní napadnutého uznesenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Žalobcovi boli ponúkané zamestnanecké miesta nezodpovedajúce jeho vzdelaniu a kvalifikácii. Žalovaný rozhodol tiež o tom, že žalobca sa z dôvodu prekážok na strane zamestnávateľa podľa § 142 ods. 3 Zákonníka práce nemôže počas výpovednej doby plynúcej od 1. júla 2018 do 31. augusta 2018 zdržiavať na pracovisku. Obava žalobcu ohľadom vypratania jeho osobných vecí z ubytovacích priestorov sa naplnila a žalovaný svojvoľne jeho osobné veci z ubytovacích priestorov vypratá. Ukončenie pracovného pomeru výpoveďou v spojení s rozhodnutím žalovaného o nemožnosti zdržiavať sa na pracovisku, spôsobilo zmenu skutkových okolností, v dôsledku čoho u žalobcu zanikla potreba zabezpečenia ubytovania v stredisku, ako i nutnosť ochrany jeho práv, vyplývajúcich zo zmluvy o ubytovaní, o ktorých ochranu neodkladným opatrením žiadal. Ak sa pre správanie žalovaného vzala žaloba späť, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný nahradiť trovy konania, pretože zavinil zastavenie konania. Žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf 30/2010. Je nesporné, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný žalobcom dôvodne a na nariadenom neodkladnom opatrení žalobca netrval iba z dôvodu, že neodkladné opatrenie stratilo svoj zmysel a účel, a to v dôsledku správania žalovaného, ktorý s ním ukončil pracovný pomer. Nepripustenie náhrady trov konania by bolo preto voči žalobcovi zjavne nespravodlivé.

6. Podľa § 370 ods. 1, 2, 3 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

7. Ak v prejednávanej veci žalobca vzal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia späť po doručení napadnutého uznesenia, avšak skôr ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, teda v čase, kedy na to súd prvej inštancie už nemal príležitosť akokoľvek zareagovať, šlo tu o prípad späťvzatia návrhu pred právoplatnosťou rozhodnutia majúceho inak skončiť konanie. Späťvzatím návrhu žalobca privodil stav potreby zaoberania sa (odvolacím súdom) otázkou prípustnosti späťvzatia návrhu. Jedinou zákonom ustanovenou prekážkou postupu podľa § 370 ods. 1, 2 CSP bol by nesúhlas žalovaného z vážnych dôvodov, ten však nebol daný. Boli preto naplnené zákonom stanovené podmienky pre rozhodnutie odvolacieho súdu, a to o pripustení späťvzatia návrhu, zrušení uznesenia súdu prvej inštancie a zastavení konania. Žalobca, ktorému prislúchalo právo disponovať s návrhom až do právoplatného rozhodnutia súdu, svoje právo využil a privodil rozhodnutie o zastavení konania, z dôvodu späťvzatia návrhu.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Ak navrhovateľ vezme návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania a preto je povinný nahradiť protistrane trovy konania. Otázkou zavinenia zastavenia konania je potrebné posudzovať podľa procesného výsledku.

10. V prejednávanej veci zastavenie konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zavinil žalobca, ktorý vzal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia späť. K späťvzatiu návrhu nedošlo v dôsledku správania žalovaného, ktoré je nutné posúdiť vzhľadom na predmet konania (napr.

dobrovoľným umožnením žalobcovi užívať prechodné ubytovanie a nezasahovaním do jeho práva na bývanie). Žalobca odôvodnil späťvzatie návrhu ukončením pracovného pomeru, výpoveďou žalovaného ako zamestnávateľa z organizačných dôvodov, v dôsledku čoho zanikla žalobcova potreba ubytovania v predmetnom ubytovacom zariadení a na neodkladnom opatrení už netrval.

11. Zastavenie konania preto nezavinil žalovaný (ktorý ukončil pracovný pomer so žalobcom výpoveďou z organizačných dôvodov) a vznikol mu tak nárok na náhradu trov konania.

12. Argumentácia žalobcu týkajúca sa hmotnoprávnych otázok, ako námietok voči odvolaniu žalovaného, boli bez právneho významu k procesnému rozhodnutiu o zastavení konania. Práve v dôsledku späťvzatia návrhu a zastavenia konania, nedošlo k vecnému preskúmaniu napadnutého uznesenia odvolacím súdom. Okolnosti, na ktoré žalobca poukazoval, predstavovali však dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré bolo potrebné pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadať.

13. Výnimočne z dôvodov hodných osobitného zreteľa, súd neprizná náhradu trov konania (§ 257 CSP). Dôvody hodné osobitného zreteľa v danom prípade spočívali v okolnostiach prípadu v prejednávanej veci. Konkrétne bolo potrebné prihliadať na skutočnosti vedúce k vzniku predmetného sporu, aby rozhodnutie o náhrade trov konania bolo komplexným zhodnotením a ukončením celého súdneho sporu, hoci neodkladná úprava pomerov sa týkala zásahov do práva bývania žalobcu v ubytovacom zariadení.

14. Súd prvej inštancie konštatoval osvedčenie svojvoľného konania žalovaného, aktívnym bránením žalobcovi vo výkone jeho práva na bývanie, resp. zneužitím situácie, kedy žalobca reálne z dôvodu svojho nepriaznivého zdravotného stavu a z toho vyplývajúcej dočasnej pracovnej neschopnosti, nebol schopný poskytnúť žalovanému súčinnosť pri riešení vzniknutej situácie a objektívne nemohol splniť požiadavku dostaviť sa na pracovisko. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že samotné nariadenie neodkladného opatrenia postačovalo na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany a zabezpečenie trvalej úpravy pomerov medzi stranami. Po nariadení neodkladného opatrenia však došlo k zmene pomerov, týkajúcej sa pracovnoprávneho pomeru žalobcu, v dôsledku ktorej zanikla potreba žalobcu užívať miestnosť v predmetnom ubytovacom zariadení.

15. Žalovanému preto náhrada trov konania priznaná nebola.

16. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.